

znanila

župnije Dolenja vas, Rokov lončarski zvon. letnik XXIX., št. 12,
1. december 2019

Osamljenost

Biti sam, samski, ni nič nenaravnega. Vsake toliko časa je celo zaželeno in potrebno, da se človek umakne v samoto, da se zbere, umiri, moli itd. Lahko so obdobja v človekovem življenju, ko samski življenjski stan pride sam po sebi: ko iščemo sorodno dušo, ali pa ta umre. Tako Jezus pravi: »So namreč nekateri samski, ker so že od rojstva taki, da morajo samski ostati; in so nekateri samski, ker so jih v to prisilili ljudje; in zopet drugi so samski, ker so si samski stan izvolili zaradi nebeškega kraljestva. Kdor more razumeti, naj razume!« (Mt 19,12)

Toda zakaj beremo v Mojzesovi knjigi: »Ni dobro za človeka, da je sam; naredil mu bom pomoč, ki mu bo primerna« (1 Mz 2,18)? Zato ker eno je biti sam, drugo pa biti osamljen. Osamljenost je mukotrpa in zelo nevarna reč. V in zaradi osamljenosti človek lahko naredi veliko neumnosti in grehov. Osamljenost je problem 21. stoletja, kajti nikdar ni bil človek bolj osamljen, kakor zdaj. Adventni in pred Božični čas lahko to osamljenost potencirana. Samski človek ima lahko družbo prijatelje, osamljen človek, pa je v družbi sam.

Na prvo adventno nedeljo začnemo novo cerkveno leto. Obenem pa je to začetek iskanja sorodne duše, ki je lahko tudi Bog. Kajti Bog je tisti, ki nam lahko naredi pomoč, ki nam je v življenju potrebna. In to velikokrat ni takšna, kot si jo mi predstavljamo. Kdor je torej osamljen, naj se potrudi, da se v milostnem adventnem času sreča z Bogom, ki mu bo omogočil, da se bo morda v življenju srečal z sorodno dušo. Ne pozabimo, brez Boga lahko vsak postane in ostane osamljen.

UMETNOST ŽIVLJENJA

Živeti življenje ni tako enostavno kot se ti lahko zazdi. Še posebej v današnjem modernem virtualnem svetu, ko imaš lahko nešteto všečkov za svoje izjave in slike, nešteto prijateljev na družbenih omrežjih. Toda ko potrebuješ nekoga, ki bi te poslušal, ko potrebuješ nekoga, ki bi z njim delil svoje veselje ali žalost, ko potrebuješ nekoga, da mi mu naslonil glavo na ramo, pa nimaš nikogar. Lahko imaš vse, lahko si celo po cele dneve v neki družbi, življenje ti je lahko ena sama velika zabava, a če si pri tem osamljen, če nimaš sorodne duše, si dobesedno v peklu.

Kršćanstvo ti ponuja način življenja, ko si lahko sam, pa nisi nikdar osamljen. Ko nimaš nič, pa imaš v bistvu vse. Živeti pravo krščansko življenje je umetnost, ki se jo moraš naučiti, to pomeni spreobrniti se. In to moramo početi celo svoje življenje, ker vsako obdobje življenja prinaša nove in nove izzive, katerim se moramo prilagoditi.

Bog je največji umetnik. Vsaka Njegova stvaritev je popoln unikat. Določene poteze sicer uporabi večkrat, zato imamo podobne notranje organe, podobne lastnosti, karakteristike, toda vsak človek, vsaka rastlinica, vsaka živalca je unikat. Tudi ti si unikaten, nezamenljiv in nenadomestljiv. Ko te ne bo več, bo nastala praznina, ki jo bo treba nadomestiti. Ta praznina bo za nekoga boleča in žalostna. Ni človeka, za katerim nekdo ne bi žaloval, ki ga nekdo ne bi pogrešal in imel rad. Vendar pa je vprašanje, če se vsak človek tega zaveda. In da tvoje življenje ne bi postalo nič, da se ne bi razblinilo, kot življenje neštetihi kokoši, ki si jih v življenju pojedel, je tukaj Bog. Da tvoje življenje oplemeniti, da ga na pravi večno, ker je unikatno, nezamenljivo in nenadomestljivo.

Adventni čas, ni samo čas miklavževanja, božičkovanja, zaključnih zabav (kakor da bo 1. januarja konec sveta), temveč je začetek. Je začetek cerkvenoliturgičnega leta, je začetek šolanja, učenja umetnosti življenja. V adventu se učimo spoznavati živeti, da bi na Božični dan sprejeli Življenje. V adventu spoznavamo besedo, da bi nam na Božični dan ta Beseda dala življenje.

SAMOTA NI OSAMLJENOST

Samota je del človeškega življenja in je nujno potrebna za človekov razvoj. Tudi Jezus se je od časa do časa umaknil v samoto, kjer se je pogovoril z Očetom, zbral misli, ter odpočil svoje človeško telo, kajti duh je voljan, a meso je šibko. Krščanstva brez samote in tišine ni, ne obstaja. Samota daje okus in barvo življenju. Hudič je skozi stoletja skušal uničiti krščanstvo na mnogotere načine. Včasih se je celo zdelo, da mu bo preko komunizma, fašizma in nacizma celo uspelo.

Toda hudič je odkril metodo, ki je mnogo strašnejša in mnogo bolj učinkovita, saj ta metoda vodi v osamljenost, vodi v obup in ta metoda je hrup, hektičnost, beganje sem ter tja od ene dejavnosti v drugo, od enega sestanka na drugega, v neskončno govorjenje in razglabljanje brez kakšnega posebnega dejavnega učinka. Ker hudič dobro ve, da se Bog razodeva v samoti in tišini. Hudič dobro ve, da lahko utiša notranji glas, notranji mir z zunanjim hrupom in ropotom. In ta zunanji hrup in ropot vodi v osamljenost in osamljenost vodi v smrt. Človek še nikdar v zgodovini ni

bil tako »družaben« in še nikdar v zgodovini ni bil tako osamljen, kakor danes.

Ta hudičev hrup vpliva na naša čustva. Osamljenost pa je stvar, posledica čustev. Po eni strani živimo v svetu, ki je lahko v svojih sistemih in organizacijah še tako popolno urejen, a če v njem ni prostora za čustva in človeško rahločutnost, je nečloveški. Če pa čustva ne obvladamo pa nas lahko ta pripeljejo v drugo skrajnost, med katero je tudi osamljenost. Osamljenost lahko človeka pripelje v dejanja, ki jih samotni človek ne bi nikdar napravil. Pot iz osamljenosti je pot obvladovanja čustev. Jožef se je, ob spoznanju, da je Marija spočela pred poroko, bal negativnih čustev zato »*je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil*« (Mt 1,19), vendar ga je angel v sanjah opozoril in Jožef se je obvladal.

Apostol Pavel v hvalnici ljubezni govori o dobrih čustvih. Toda obstajajo tudi »neljuba čustva«. To so čustva, ki jih težko doživljamo, ki jih težko sprejmemo, ko se pojavijo v nas ali v osebah, ki so nam blizu. To so lahko čustva agresivnosti, strahu, zavist, sram, neuslišane zaljubljenosti, šibkosti in krhkosti življenja, žalosti, praznine, odtujenosti...

Čustva niso najpomembnejša stvar na tem svetu, pa vendar nas naša občutljivost, naša čustva lahko povežejo, lahko pa tudi oddaljijo. In čustva so tista, ki so pri človeku zelo nepredvidljiva. Potrebno jih je razumeti, potrebno jih obvladovati, moč čustev je potrebno usmeriti tako, da so konstruktivna in ne destruktivna. Osamljenost je stanje zaprtosti, v katero se zapremo zaradi čustev. Zato se je potrebno odpreti. Za kar spet potrebujemo čustva. Isto čutenje, na drugačen, pozitiven način. Odpiranje pa nujno vključuje srečanje. Sreča prihaja iz srečanja.

Srečanje nas združuje. Ves človek, ne samo čustva, vse njegove razsežnosti lahko postanejo mesto srečanja, prostor dialoga: telo, dotik, geste, obraz, besede, ki jih izgovarja, razum, spomin vse!

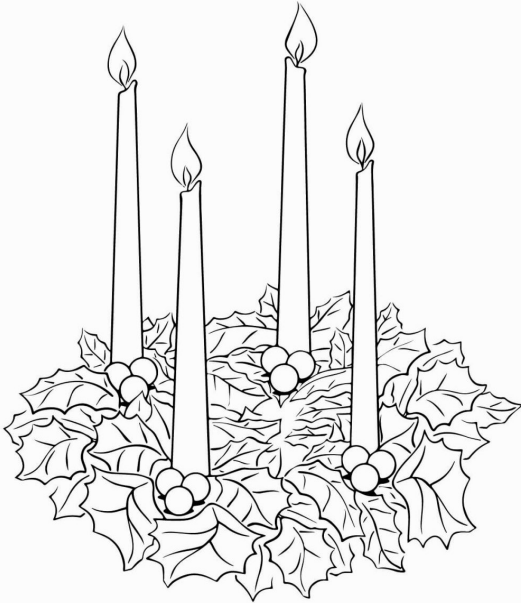
Pot iz osamljenosti je torej samo ena. To je pot srečevanja. Najprej se moramo srečati z Bogom in z Bogom predelati vsa neljuba čustva, ki so nas morebiti potisnila v osamljenost. Adventni čas nas ne sme spraviti v obup, ali melanholijo, adventni čas je čas prerojenja je čas, možnosti in priložnost, da se spreobrnemo (opustimo, kar je slabega v življenju), ter začnemo znova in na novo. Če nas je zavist, jeza, sovraštvo, sebičnost potisnila v osamljenost, nas bodo ta ista čustva, razumljena na nov pozitiven način spravila iz osamljenosti v srečo, ki izvira iz srečanja.

1. Pojdi v cerkev takrat ko ni nobenega ali pa ko je čas za tiho adoracijo (sreda od 21-ih do 22-ih). Postavi se pred Božjo prisotnost v tabernaklju in začni v srcu razmišljati, kdo vse te ima rad, kajti šele potem lahko začneš ti imeti rad. Če npr. misliš, da te vsi sovražijo, boš težko imel koga rad kot bi ga mogel imeti. Ne pozabi na prvem mestu te ima rad Bog.
2. Premisli, kaj te je vrglo v osamljenost, katera neljuba čustva, zamere, razočaranja? Potrudi se, da boš na vse te dogodke iz preteklosti iz Božje

perspektive, to je iz vidika dobrega. Dopusti, da Bog neljuba čustva spremeni v ljuba.

3. Daruj svoj čas in obveznosti za obisk svete maše, tudi med tednom. Ves adventni čas je milostni čas, ko lahko črpaš moč za pot iz osamljenosti in drugih življenjskih težav. Ljubezen na daljavo ne obstaja in za srečanje z živo osebo, se moraš srečati v živo.

ADVENTNI VENEC

Adventni venec je tradicionalna adventna pobožnost. Danes je za marsikoga zgolj obvezen adventni okrasek. Njegova okrogla oblika, okrašena z zimzelenim rastlinjem, nas opominja na Božjo neskončnost in večnost. Svečke, ki jih nedeljo za nedeljo prižigamo pa oznanjajo, kako se teden za tednom večja Božja milost in kako naše življenje postaja svetlejša in prijaznejša. Adventni venec je čudovita priložnost, da se povežemo: kot družina, kot skupnost. Adventni venček je priložnost, da če smo osamljeni, da koga povabimo, da se pridruži naši molitvi ob adventnem venčku.

Nekaj nasvetov za tiste, ki boste ob adventnem venčku prvič molili ali pa za dolgoletne molilce, ki bi želeli to molitev malce popestriti.

1. Ob primernem večernem času na mizo postavite blagoslovljen adventni venček in križ. Adventni venčki se bodo blagoslavljali na prvo adventno nedeljo, 1. decembra pri vseh nedeljskih svetih mašah v župnijski cerkvi (blagoslovljenega adventnega venčka po koncu adventnega časa ne smemo zavreči med smeti, temveč ga moramo sežgati).
2. Molitev začnimo s križem ob katerem rečemo: »V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha«. Lahko zapojemo kakšno pobožno pesem. Nato preberemo evangeliji adventne nedelje (pri prvi svečki, prve, pri drugi druge, itd.) ali evangeliji dneva, ki se bere pri sveti maši.

3. Po branju evangelija nekaj trenutkov v tišini razmišljajmo o pomenu evangelija za naše življenje. Kaj nam želi Bog sporočiti? Kaj lahko sam naredim, da bo Bog v mojem življenju našel primeren prostor? Majhni otroci lahko pomen evangelija tudi narišejo.
4. Po premišljevanju si podelimo misli, ter se tako obogatimo.
5. Nato lahko zapojemo še kakšno pesem, zmolimo Gospodovo molitev Oče naš in zaključimo s križem.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

- 7.12.2019 skupina
- 21.12.2019 skupina

Župnik bo zagotovo v župnijski pisarni:

- v petek od 16⁰⁰ do 17⁰⁰

Na cerkvene in državne praznike ni uradnih ur!

Možnost za sveto spoved:

- prvi teden v mesecu pol ure pred večerno sveto mašo
- v četrtek in petek pred večerno sveto mašo
- vsak petek med 15⁰⁰ in 15³⁰

Prejem ostalih zakramentov:

- za sveti krst: druga nedelja v mesecu
- sveti zakon: prijaviti vsaj mesec dni pred poroko v župnijski pisarni

V nujnih primerih se lahko za bolniško maziljenje in sveto spoved oglasite kadarkoli! oz. dogovorite za termin preko tel: 031/347-427

OBVESTILA - RAZNO

- Ribniški skavti bodo organizirali delavnico »izdelave adventnih venčkov« in sicer v soboto 30.11. ob 9-ih, v veroučnih učilnicah
- Blagoslov adventnih venčkov bo v nedeljo 1.12. pri vseh treh svetih mašah
- Zaradi narave adventnega časa, bodo vse svete maše v župnijski cerkvi.

FILMSKI VEČER

V ponedeljek 9. decembra ob 17.30 vabljeni v župnišče na ogled filma o egiptovskemu Jožefu. Sledili bomo zgodbi Jožefa, ki so ga bratje prodali v Egipt in Božji previdnosti, ki vse čudovito ureja in vodi.

POT SKOZI ADVENT

Cel adventni čas je čas milosti. Preko Božje besede nas Bog želi nagovoriti, pripraviti da sprejmemo prvo skrivnost naše vere: učlovečenje Božjega Sina (druga skrivnost je Jezusovo vstajenje od mrtvih).

Prva adventna nedelja nas vabi k čuječnosti. Čuječnost pomeni biti pozoren, opaziti ljudi, stvari in dogodke okoli sebe. V prvem tednu naj bi odložili tista groba bremena, ki bremenijo naše življenje. Se prisili v mirovanje, premišljevanje. Ni naključje, da je Milavževanje običajno v prvem adventnem tednu. Nekoga obdarovati pomeni, da smo ga opazili, da nam nekaj pomeni, da je dragocen v naših očeh in življenju.

V **drugem adventnem tednu** naj bi pripravili Gospodovo pot. Poizkušajmo odstraniti ovire, ki ovirajo Bogu, da bi prišel do nas, oz. da bi mi prišli do njega. To so največkrat kakšna neljuba čustva, zamere, sovraštva, predsodki itd. Ovire, ki nam jih svet in včasih tudi hudič postavlja na pot, da se ne bi srečali z našim Bogom.

Ko smo svoje življenje umirili, ko smo ugotovili, katere so ovire, ki nas ločujejo, je čas, da se **tretjem adventnem tednu** začnemo približevati. Toda komu se bomo približali? Na kakšen način? Bog se ni učlovečil v telesni, človeški podobi, kar tako, po naključju. To je storil z določenim namenom: kajti kako boš ljubil Boga, ki ga ne vidiš, če ne moreš ljubiti človeka, ki ga vidiš? Kako boš ljubil vsemogočnega Boga, če ne moreš sprejeti Božje vsemogočnosti v preprosti hostiji, v odvezi, ki ti jo Bog po duhovniku podeli v spovednici? In zopet, ne moreš nekoga vzljubiti, tudi če si še tako želiš, če se z njim ne srečaš.

Četrty adventni teden pa je čas neposredne priprave. V četrtem adventnem tednu poteka Božična osemdnevnic. To je čas, poglobljanja v skrivnost Božiča, čas za sveto spoved, čas, ki ga preživiš v tihem, mirnem, hrepenečem pričakovanju Boga.

BRALCI BERIL DECEMBER 2019

1.12. 2019 – 1. adventna nedelja

ob 8-ih

ob 10-ih

25.12. 2019 – BOŽIČ

ob 00-ih

ob 8-ih

8.12. 2019 – 2. adventna nedelja

ob 8-ih

ob 10-ih

25.12. 2019 – BOŽIČ

ob 10-ih

15.12. 2019 – 3. adventna nedelja

ob 8-ih

ob 10-ih

29.12. 2019 – Sveta Družina

ob 8-ih

ob 10-ih

22.12. 2019 – 4. adventna nedelja

ob 8-ih

ob 10-ih

Če kateri od bralcev/bralk želi na e-mail predhodno prejemati berila, naj mi to sporoči na moj e-mail: ales.pecavar@rkc.si. V primeru, da na dan ko ste določeni ne morete brati, prosim najдите nadomestilo.

MAŠNI NAMENI OD 1.12.2019 DO 31.12.2019

Nedelja, 1. december

1. adventna nedelja

ob 8-ih v Dolenji vasi
ob 10-ih v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 20-ih v Dolenji vasi

ofer-
blagoslov adventnih
vencev

Ponedeljek, 2. december

Natalija

ob 17-ih v Dolenji vasi

Torek, 3. december

Frančišek Ksaverji

ob 18.00 v Dolenji vasi

v zahvalo za življenje

Sreda, 4. december

Barbara

ob 9.30 v Dolenji vasi

v čast svetemu Duhu ()

Adoracija od 21-22

Četrtek, 5. december

Sava

ob 8-ih v Dolenji vasi

Petek, 6. december

Nikolaj

ob 18-ih v Dolenji vasi

Prvi petek

Sobota, 7. december

Ambrož

ob 8-ih v Dolenji vasi

Nedelja, 8. december

2. adventna nedelja

ob 8-ih v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 10-ih v Dolenji vasi

ob 20-ih v Dolenji vasi

blagoslov čebelnjakov

Ponedeljek, 9. december

Valerija

ob 17.00 v Dolenji vasi

Filmski večer ob 17.30

Torek, 10. december

Judita

ob 8.00 v Dolenji vasi

Sreda, 11. december

Damaz

ob 17.00 v Dolenji vasi

Adoracija od 21-22

Četrtek, 12. december

Amalija

ob 18.00 v Dolenji vasi

)
za Božji blagoslov in varstvo, *oddana*

Češčenje ob 17.30

Petek, 13. december

Lucija

ob 18.00 v Dolenji vasi

Ura usmiljenja ob 15-ih.

Sobota, 14. december

Janez od Križa

ob 8.00 v Dolenji vasi

Nedelja, 15. december

3. adventna nedelja

ob 8.00 v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 10-ih v Dolenji vasi

ob 20-ih v Dolenji vasi

Ponedeljek, 16. december

David

ob 17.00 v Dolenji vasi

Božična osemd.

Torek, 17. december

Hijacint

ob 18.00 v Dolenji vasi

Božična osemd.

Sreda 18. december

Gacijan

ob 17-ih v Dolenji vasi

Božična osemd.

Četrtek, 19. december

Urban III.

ob 18-ih v Dolenji vasi

Božična osemd.

Petek, 20. december

Evgen

ob 18-ih v Dolenji vasi

Božična osemd.

Sobota, 21. december

Peter Kanizij

ob 8-ih v Dolenji vasi

Božična osemd.

Nedelja, 22. december

4. adventna nedelja

ob 8.00 v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 10-ih v Dolenji vasi

ob 20-ih v Dolenji vasi

Spovedovanje ob 14-ih

Božična osemd.

Ponedeljek, 23. december

Viktorija

ob 17.00 v Dolenji vasi

Božična osemd.

Torek, 24. december

Adam in Eva

ob 8.00 v Dolenji vasi

Sveti večer

Sreda 25. december

BOŽIČ

ob 00 v Dolenji vasi

ob 8-ih v Dolenji vasi

ob 10-ih v Dolenji vasi

za žive in pokojne župljane

Četrtek 26. december

Štefan

ob 8-ih v Dolenji vasi

ob 10-ih v Dolenji vasi

v zahvalo

Blagoslov konj

Petek 27. december

Janez, apostol

ob 18-ih v Dolenji vasi

Sobota 28. december

Nedolžni otroci

ob 8-ih v Dolenji vasi

Nedelja, 29. december

Sveta Družina

ob 8.00 v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 10-ih v Dolenji vasi

ob 20-ih v Dolenji vasi

Ponedeljek, 30. december

Vincencija

ob 17.00 v Dolenji vasi

Torek, 31. december

Silvester

ob 8.00 v Dolenji vasi

Drugi sveti večer

- V kolikor je prišlo v mašnih namenih do tipkarske napake, se že v naprej opravičujem. Prosim Vas, da me pred mašo na to opozorite.
- V primeru, da se bodo v tekočem mesecu v cerkvi v Rakitnici vršila kakšna dela bodo maše opravljene v Dolenji vasi.

Ob smrti Dejak Julijane so za maše darovali: . Kdaj bodo maše opravljene, spremljajte župnijska oznanila.

SVETI MIKLAVŽ

Kakor vsako leto bomo tudi letos obhajali praznik krščanskega obdarovanja. Vse naše življenje je dar od Boga, drug drugemu smo dar, ki razveseljuje, tolažbi, spodbuja, daje upanje. Sveti Nikolaj se je celo življenje podarjal. Najprej je po smrti staršev razdelil svoje premoženje in svoje življenje podaril Cerкви, kot redovnik, nato kot duhovnik, nazadnje kot škof. Zaradi vere je bil večkrat preganjan in v zaporu. Sedaj pa se razdaja kot priprošnjik v nebesih.

Najprej ga bomo počastili, kot vleva tradicija v **četrtek, 5.12. ob 18-ih, ko bo otroke razveselil s skromnim darom** (otroke čim prej prijavite v župnišču). Vabljeni tudi, ko obhajamo liturgični praznik, 6. decembra.

SVETI AMBROŽ

Čebele so naše prijateljice. Tako nekako se glasi znana popevka. In res, znanost opozarja, da je človeštvo zelo odvisno od čebel. Njihova nesebična marljivost in zvestoba domače čebelnjaku nam je lahko marsikdaj za zgled. Ti dve lastnosti: marljivost in zvestoba so bili tako očitni pri svetem Ambrožu, da je postal kar zavetnik čebelarjev, čebelnjak pa njegov atribut (razpoznavno znamenje)

Sveti Ambrož je bil državni namestnik v Milanu v 4. stoletju. Ker je svojo službo opravljal nepristransko, ker se je trudil biti skrajno pravičen za vse strani, so ga 7. decembra 374 izvolili za Milanskega škofa, ko je bil star komaj 35. let. Kot škof je nenehno branil pravice zatiranih in bil zato oholim ljudem trši opominjevalec. Ni pa bil samo dejaven na cerkveno-političnem področju, bil je odličen teolog in duhovni pisatelj. Zapustil nam je bogato zbirko bogoslovnih spisov, pridih in pisem. Njegovo duhovno bogastvo je bilo

tako močno, da se je ob njegovih pridigah spreobrnil Avguštín, ki je kasneje tudi postal škof in svetnik. Oba imamo naslikana na stropu župnijske cerkve v Dolenji vasi.

Ambroževa zvestoba Cerkvi, je podoba zvestobi čebel do matice in domačega čebelnjaka, Ambrožovo marljivo življenje in delo pa podoba nesebične marljivosti čebel. Da bi se Bogu zahvali, tako za zapuščino svetega Ambroža, kakor tudi za to, da imamo čebele, ter obenem, da bi našim čebelnjakom zagotovili Božji blagoslov in varstvo bo možno,

v nedeljo, **8.12.2019 popoldne** prejeti **Ambrožev blagoslov**. Kdor želi svojim čebelam in čebelnjakom Božjega blagoslova naj mi to vsaj en dan prej sporoči, bodisi osebno ali preko tel.: 031/347-427.

BOŽIČNA OSEMDNEVNICA

Osem dni pred Božičem obhajamo Božično osemdnevnicco. Ta pobožnost ponazarja, Jožefovo in Marijino pot v Betlehem. To pot morata opraviti, da se izpolnijo starodavne prerokbe in ta pot ni bila lahka, saj je morala Marija v visoki nosečnosti opraviti to pot na oslovem hrbtu. Da bi Mariji olajšali to pot, se bomo osem dni zbirali v župnijski cerkvi, ter med prepevanjem starodavnih, tradicionalnih pesmi, spodbujali Marijo in Jožefa, da na poti ne bi omagala. Obenem pa sami sebe pripravili na čudoviti trenutek Odrešenja.

Božično osemdnevnicco bomo začeli v nedeljo, 16. decembra pri vseh treh svetih mašah v župnijski cerkvi. Zaključili jo bomo tik pred Božičem v nedeljo 23.12. pri vseh svetih mašah v župnijski cerkvi.

Božična devetdnevnicca predstavlja tisto neposredno pripravo na Božične praznike, h kateri spada tudi prejem zakramentalne odveze (Sveta spoved). V času Božične devetdnevnicce lahko opravite spoved:

- vsak dan pol ure pred sveto mašo, razen ob nedeljah dopoldne.

□ na četrto adventno nedeljo 22.12., ob 14-ih ko bo več spovednikov od drugod.

SVETI VEČER

Je eden najlepših večerov v katoličanovem življenju. Zunaj mrzlo, doma pa prijetno toplo, praznično okrašena miza, vonj kadila... Na sveti večer, katoličani blagoslovimo in pokadimo svoje domove in gospodarska poslopja. Družina se zbere k praznični mizi, ter ob molitvi in pogostitvi pričakuje Jezusovo rojstvo. Tisti najpogumnejši pa se ob polnoči odpravijo v župnijsko cerkev k polnočnici. Po stari krščanski tradiciji praznujemo tri svete večere: pred Božičem, pred Novim letom in pred svetimi Tremi kralji.

SMISEL OBDAROVANJA

Ob koncu adventnega časa, poizkusimo razmisliti o pomenu in smislu obdarovanja. Kajti to Božič je: obdarovanje: *»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.«* (Jn 3,16) Bog nas tako ljubi, da je to resnično težko ubesediti. Ljubezen pa se mora na nek način izraziti, kajti drugače lahko postane nevarna. Od ljubezni do sovraštva je samo korak.

Obdarovanje je izraz ljubezni. Na Božični dan nas Bog želi obdariti z veslo novico, da je možno živeti v samoti in ne biti sam, v družbi in ne biti osamljen, živeti ubog, krotak, ponižen in obenem vesel, zadovoljen, nasičen. Možno je, če sprejmemo ta neizmerni dar ljubezni, ki se nam na Božični dan podarja.

Obdarovanje je izraz hvaležnosti. Tako je naš dar zahvala. Nekoga obdarimo zato, da se mu zahvalimo za njegov ali njen obstoj, za njegovo ali njeno bitje, za njegov ali njen karakter, za njegovo ali njeno življenje. Ko nekoga obdarujemo se zahvaljujemo za razloge zaradi katerih je obdarovanec pomemben v našem srcu, življenju. Količina, velikost, vsebina daru niti ni tako pomembna. Seveda je morda primerno, da darujemo dar, ki ga bo primeren obdarovancu.

Bog je človeku vedno hvaležen, kadar ga človek sprejme, takšnega kakršen je in si ga ne skuša razlagati po svoje. Bog je človeku neizmerno hvaležen, kadar človek sprejme Božjo ljubezen in ga Bog zato obdaruje: preko zakramentov, preko Cerkve, tudi preko ljudi. Zato svete stvari nimajo materialne vrednosti. Če damo denar, vedno damo zgolj neki pavšal. Zakramenti nimajo cene, kakor ga nima človeško življenje. Oboje je neprecenljivo. Darila, ki jih dajemo in darila, ki jih prejmemo so neprecenljive vrednosti. Nekoč sem nekomu podaril osla za jaslice. Samo te figurice še ni imel. Tega preprostega osla se je bolj razveselil, kakor če bi mu podaril zlate jaslice. Takrat sem doumel, kako pomembni so osli za nebeško kraljestvo: *»Učenca, ki sta bila poslana, sta odšla in našla, kakor jima je povedal. Ko sta odvezovala oslička, so jima njegovi gospodarji rekli: »Zakaj odvezujeta oslička?« Rekla sta: »Gospod ga potrebuje«* (Lk 19,32-34).¹

Obstaja pa še en razlog obdarovanja, poleg zahvale, pohvale in hvaležnosti. Ta razlog je v dotiku. S tem ko nekoga obdarujemo, se ga dotaknemo. Bog se nas preko zakramentov dotika, nas poslušča, nam odpušča, se nam podarja. Ko nekoga obdarimo, in obdarimo samo tiste, ki nam na nek način ugajajo, ki nam nekaj pomenijo, se ga dotaknemo. Krščansko izročilo govori o tem, kako se zakonca preko zakramenta svetega zakona podarita drug drugemu. Preko poroke se drug drugega dotakneta, se drug drugemu na najbolj intimen, na najbolj osebni način podarita. Ravno zaradi tega vzroka, podarjanja, so spolna dejanja pred poroko tako *»grozna«*, ker naj bi bilo to dejanje, dejanje podaritve, ne kraje. Če namreč dar sami vzamemo, ga v bistvu ukrademo.

Obdarovanje je srčika krščanstva. Je prva krščanska vrednota. Bog podari Sina na Božič. In Sin na Veliko noč podari samega sebe, zato, da bi mi imeli življenje. Fant ali dekle podarita svoje življenje, bodisi v duhovništvu, bodisi v redovništvu, da bi drugi imeli življenje. Dva, ki se imata resnično rada in ki bi rada do konca življenja skupaj živela, se podarita zakramenta svetega zakona. Človek bi moral biti drugemu človeku dar in ne breme. V Cerkvi se ne bi smelo delati nič na silo, nič zaradi gole tradicije, temveč bi mora vse temeljiti na podarjanju in sprejemanju tega daru.

¹ prim. tudi 1 Mz 22,3, 1 Mz 42,27, 2 Mz 20,17, 4 Mz 22, 23-33 (sploh ta zadnji odlomek, ki govori o Bileamovi oslici. Bileam prerok je bil na poti, da prekolne Izraelove sinove. A Gospod angel se je postavil na pot. Oslica, ki jo je Bileam jezdil, ga je videla in ni hotela iti naprej. Bileam jo je tepel toliko časa, dokler mu oslica ni spregovorila...)

Zato je prav, da se obdarujemo. Dar, ki ga damo pa ni samo v celofan zaviti. Ta dar je lahko iskren 'Dober dan'. Ta dar je lahko tolažba v stiski, občutek človeške življenjske prisotnosti v preizkušnji. Ta dar je lahko molitev, ta dar je zakrament. Dar je vsaka dobra misel, beseda ali dejanje, ki ga drug drugemu podarimo.

In na Božični dan nas bo Bog obdaril. Nič hudega, če to obdarovanje pričakujemo. Saj tudi odrasel človek na nek, tih način pričakuje, da se ga bo kdo spomnil na rojstni dan ali ob drugi pomembni življenjski priložnosti. Če nas nekdo želi obdarovati, to stori zato, ker smo mu pomembni, ker smo zanj dragoceni. Morda je to edini način, ko nam lahko nekdo izrazi spoštovanje, ljubezen. Zato je lepo dar sprejmemo, tako od Boga, kakor od človeka, četudi za nas nima posebne vrednosti. Sprejmimo dar, ki nam ga Bog hoče na Božični dan podariti. Brez sramu, brez zadrege, pred predsodkov.

SVETI ŠTEFAN

je bil prvi mučenec naše vere. Prvi je tako ljubil Jezusa, da je bil pripravljen zanj umreti. Kamenjali so ga. Toda nanj najbrž ne bi nihče pomislil, če se ne bi kasneje na dan razvila tradicija blagoslova konj. Tudi letos bo blagoslov konj, na svetega Štefana dan 26.12.2019 ob 14-ih ob vsakem vremenu.

ČE POTREBUJETE MOLITEV

Če je kdo v posebni stiski: duhovni ali fizični. Ali pa trepetja za blagor svojih bližnjih, zaradi različnih razlogov, mi lahko pošlje prošnjo za molitev. Z veseljem bom daroval svoj prosti čas, da poizkusim izprositi Božjega blagoslova za Vas in za Vaše bližnje. V spodnji obrazec napišite molitveni namen, ter mi nepodpisanega, v neoznačeni ovojnici pošljite na naslov: Župnija Dolenja vas, Strma pot 2, 1331 Dolenja vas.

Prosim za molitveno pomoč za naslednjo stisko, težavo, problem, preizkušnjo itd.:

ZA OTROKE

Nekoč so otroci ob sv. Miklavžu dobili zgolj kakšno pomarančo, orehe, ali pa sladkega Miklavža iz medenega ali kvašenega testa. Ta preprosta poslastica je lahko tudi danes izvorno darilo. Otroci naj izrežejo podobo Miklavža in ga lepo pobarvajo. Starši naj jim pomagajo pri izdelavi medenega testa. Tako lahko tudi otroci, obdarijo svoje botre, dedke in babice, tete, strice, prijatelje.

Sestavine

150 g surovega masla
350 g moke
 $\frac{1}{2}$ pecilnega praška
ali 5 g jedilne sode
200 g sladkorja
2 žlici medu
100 g zmletih orehov
2 jajci
pol žličke cimeta
zmleti klinčki
limonina lupinica
1 jajce za mazanje
orehova jedrca (mandlji)

Postopek

Surovo maslo pognetemo s presejano moko, ki smo ji pritresli pecilni prašek ali jedilno sodo, dodamo še sladkor, med, zmlete orehe, jajci, zmlete klinčke, cimet in limonino lupinico. Vse na hitro pregnetemo v gladko testo in damo na sobno temperaturo za pol ure počivat.

Nato testo razvaljamo v podobi trikotnika, ki ustreza velikosti »pobarvanega Miklavža«. Tako oblikovanje Miklavže specite na peki papirju v srednje segreti pečici. Ko so pečeni in ohlajeni, zmešajte žličko moke in par kapljic vode, ter pobarvanega Miklavža prilepite na medeno pecivo.